

13 FUNDAMENTALS OF FAITH

IKAR TWELVE: THE MOST MISUSED BELIEF MASHIACH

1. Rambam, Pirush Hamishnayos Sanhedrin Perek 10

והיסוד השנים עשר ימות המשיח, והוא להאמין ולאמת שיבא ואין לומר שנתאחר אם יתמהמה חכה לו, ואין לקבוע לו זמן, ולא לפרש את המקראות כדי להוציא מהן זמן בואו, אמרו חכמים תפוח דעתן של מחשבי קצין. ולהאמין בו מן הגדולה והאהבה ולהתפלל לבואו בהתאם למה שנאמר בו על ידי כל נביא, ממשה ועד מלאכי. ומי שנסתפק בו או זלזל בענינו הרי זה מכחיש את התורה שהבטיחה בו בפירוש בפרשת בלעם ואתם נצבים. ומכלל היסוד הזה שאין מלך לישראל אלא מדוד ומזרע שלמה דוקא. וכל החולק בענין המשפחה הזו הרי זה כפר בה' ובדברי נביאיו.

יִשְׁלַח לְקַץ יָמִין מְשִׁיתָנוּ לְפָדוֹת מִתְּחִי קֶץ יְשׁוּעָתוֹ.

אֲנִי מְאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלָמָה בְּבִיאַת הַמָּשִׁיחַ וְאֵף עַל פִּי שִׁיתְּמַדְהֶמָּה
עִם כָּל זֶה אֶתְּכַה לֹא בְּכָל יוֹם שׁוֹבָא:

A. Where did he get this from?

2. Bereishis 49:1-2

- א** וַיִּקְרָא יַעֲקֹב, אֶל-בָּנָיו ; וַיֹּאמֶר, הֲאִסְפוּ וְאֵגִידָה לָכֶם, אֶת אֲשֶׁר-יִקְרָא אֲתֹכֶם, בְּאַחֲרִית הַיָּמִים.
ב הִקְבְּצוּ וְשִׁמְעוּ, בְּנֵי יַעֲקֹב; וְשִׁמְעוּ, אֶל-יִשְׂרָאֵל אֲבִיכֶם.
- 1** And Jacob called unto his sons, and said: 'Gather yourselves together, that I may tell you that which shall befall you in the end of days.
2 Assemble yourselves, and hear, ye sons of Jacob; and hearken unto Israel your father.

3. Malachi 3:23-24

- כג** הִנֵּה אֲנֹכִי שֶׁלַח לָכֶם, אֶת אֱלִיָּה הַנָּבִיא--לִפְנֵי, בּוֹא יוֹם יְהוָה, הַגָּדוֹל, וְהַנּוֹרָא.
כד וְהָשִׁיב לֵב-אֲבוֹת עַל-בָּנִים, וְלֵב בָּנִים עַל-אֲבוֹתָם--פֶּן-אֲבֹא, וְהִכִּיתִי אֶת-הָאָרֶץ חָרָם. {ש}
- 23** Behold, I will send you Elijah the prophet before the coming of the great and terrible day of the LORD.
24 And he shall turn the heart of the fathers to the children, and the heart of the children to their fathers; lest I come and smite the land with utter destruction. {P}

4. Talmud Bavli, Shabbos 31a

אמר רבא: בשעה שמכניסין אדם לדין אומרים לו: נשאת ונתת באמונה, קבעת עתים לתורה, עסקת בפריה ורביה, צפית לישועה, פלפלת בחכמה, הבנת דבר מתוך דבר?

5. Daily Prayers

אֶת צֶמַח דָּוִד עֲבֹדֶךָ מִהֲרָה תַצְמִיחַ. וְקִרְנוֹ תִרְוֶם בִּישׁוּעָתְךָ. כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה ה', מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה:

Cause to sprout the branch/ offspring of Your servant David. Let his horn/ glory be raised up by Your salvation; for Your salvation we hope all day. Blessed are You, O Lord, Who causes the horn/ glory of salvation to flourish.

B. When Will Mashiach Come?

6. Talmud Bavli, Sanhedrin 98a

אמר רבי אלכסנדר: רבי יהושע בן לוי רמי, כתיב +ישעיהו ס'+ בעתה, וכתיב, אחישנה! זכו - אחישנה, לא זכו - בעתה.

Order of Arrival

7. Rambam, Hilchos Melachim 12:2

Our Sages taught: "There will be no difference between the current age and the Messianic era except the emancipation from our subjugation to the gentile kingdoms."
The simple interpretation of the prophets' words appear to imply that the war of Gog and Magog will take place at the beginning of the Messianic age. Before the war of Gog and Magog, a prophet will arise to inspire Israel to be upright and prepare their hearts, as [Malachi 3:22](#) states: 'Behold, I am sending you Elijah.'
He will not come to declare the pure, impure, or to declare the impure, pure. He will not dispute the lineage of those presumed to be of proper pedigree, nor will he validate the pedigree of those whose lineage is presumed blemished. Rather, he will establish peace within the world as ibid. 3:24 continues: 'He will turn the hearts of the fathers to the children.'
There are some Sages who say that Elijah's coming will precede the coming of the Mashiach. All these and similar matters cannot be definitely known by man until they occur for these matters are undefined in the prophets' words and even the wise men have no established tradition regarding these matters except their own interpretation of the verses. Therefore, there is a controversy among them regarding these matters.
Regardless of the debate concerning these questions, neither the order of the occurrence of these events or their precise detail are among the fundamental principles of the faith. A person should not occupy himself with the Aggadot and

אמרו חכמים אין בין העולם הזה לימות המשיח אלא שיעבוד מלכיות בלבד יראה מפשוטן של דברי הנביאים שבתחילת ימות המשיח תהיה מלחמת גוג ומגוג ושקודם מלחמת גוג ומגוג יעמוד נביא לישראל ולהכין לבם שנאמר הנה אנכי שולח לכם את אליה וגו' ואינו בא לא לטמא הטהור ולא לטהר הטמא ולא לפסול אנשים שהם בחזקת כשרות ולא להכשיר מי שהוחזקו פסולין אלא לשום שלום בעולם שנאמר והשיב לב אבות על בנים ויש מן החכמים שאומרים שקודם ביאת המשיח יבא אליהו וכל אלו הדברים וכיוצא בהן לא ידע אדם איך יהיו עד שיהיו שדברים סתומין הן אצל הנביאים גם החכמים אין להם קבלה בדברים אלו אלא לפי הכרע הפסוקים ולפיכך יש להם מחלוקת בדברים אלו ועל כל פנים אין סדור הויית דברים אלו ולא דקדוקיהן עיקר בדת ולעולם לא יתעסק אדם בדברי ההגדות ולא

<p><i>homiletics concerning these and similar matters, nor should he consider them as essentials, for study of them will neither bring fear or love of God.</i></p> <p><i>Similarly, one should not try to determine the appointed time for Mashiach's coming. Our Sages declared: 'May the spirits of those who attempt to determine the time of Mashiach's coming expire!' Rather, one should await and believe in the general conception of the matter as explained.</i></p>	<p>יארִיךְ במדרשות האמורים בענינים אלו וכיוצא בהן ולא ישימם עיקר שאינ מביאין לא לידי יראה ולא לידי אהבה וכן לא יחשב הקצין אמרו חכמים תפח רוחם של מחשבי הקצים אלא יחכה ויאמין בכלל הדבר כמו שבארנו:</p>
---	--

Calculating the End

8. Talmud Bavli, Sanhedrin 97b

שלח ליה רב חנן בר תחליפא לרב יוסף: מצאתי אדם אחד ובידו מגילה אחת כתובה אשורית ולשון קדש, אמרתי לו: זו מניין לך? אמר לי: לחיילות של רומי נשכרתי, ובין גימזי רומי מצאתיה, וכתוב בה: לאחר ארבעת אלפים ומאתים ותשעים ואחד שנה לבריאתו של עולם (=שנת 531 לספה"נ) - העולם יתום. מהן מלחמות תנינים, מהן מלחמות גוג ומגוג, ושאר ימות המשיח. ואין הקדוש ברוך הוא מחדש את עולמו אלא לאחר שבעת אלפים שנה. רב אחא בריה דרבא אמר: לאחר חמשת אלפים שנה איתמר. תניא, רבי נתן אומר: מקרא זה נוקב ויורד עד תהום (חבקוק ב, ג): "כי עוד חזון למועד ויפח לקץ ולא יכזב אם יתמהמה חכה לו כי בא יבא לא יאחר". לא כרבותינו שהיו דורשין (דניאל ז, כה) "עד עֲדָן וְעֲדָנִין וּפְלֶג עֲדָן", ולא כרבי שמלאי שהיה דורש (תהלים פ, ו) "הֶאֱכִלְתֶּם לָחֶם דָּמָעָה וְתִשְׁקְמוּ בְדָמָעוֹת שְׁלִישׁ", ולא כרבי עקיבא שהיה דורש (חגי ב, ו) "עוד אחת מעט היא ואני מרעיש את השמים ואת הארץ". אלא, מלכות ראשון - שבעים שנה, מלכות שניה חמשים ושתים, ומלכות בן כוזיבא שתי שנים ומחצה. מאי "ויפח לקץ ולא יכזב"? - אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן: תיפח עצמן של מחשבי קיצין, שהיו אומרים: כיון שהגיע את הקץ ולא בא - שוב אינו בא. אלא חכה לו, שנאמר אם יתמהמה חכה לו.

9. Ramban, Sefer HaGeulah, Section IV

(א) וְטָרַם שֶׁנִּפְתַּח פִּינוּ לְדַבֵּר בְּעֵינֵי הַקָּיָה, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַתְנַצֵּל ס"ב מִמָּה שֶׁאֱמָרוּ הַחֲכָמִים ז"ל (סנהדרין צז:) "תִּיפַח עֲצֶמְךָ שֶׁל מַחֲשָׁבִי קִצִּין" ס"ג.

וְאוֹמֵר כִּי הַפְּנוּנָה בָּזָה — מִמָּה שֶׁאֱמָרוּ — כִּי מִהֵם ז"ל שְׂוִידָעִים אֲרִיכוֹת הַקָּיָה אַחֲרֵיהֶם, כְּמוֹ שֶׁאֱמָרוּ לִר' עֲקִיבָא (ירושלמי, תענית פ"ד ה"ה, כד.) "עֲשׂוּ עֲשָׂבִים עַל לְחֵייד, וְעֵדִיין בֶּן דָּוִד אֵינוֹ בָּא" ס"ד: וְאֵינֶם רוֹצִים שֶׁיִּתְגַּלֶּה הַדָּבָר לְהַמּוֹן, כֵּן יִהְיֶה זֶה רַפְיוֹן בַּחֲלִישׁוֹת תְּקוּתָם.

(ב) וְעַכְשָׁיו בְּטֹלוֹ מִמֶּנּוּ הַטְּעָנוֹת הָאֵלֶּה, מִמָּה שֶׁאֲנַחְנוּ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים ס"ה, וְשֶׁבֶדֶר הָיוּ אַחֲרֵים מֵאֲנָשֵׁי תוֹרָתֵנוּ ס"ו שֶׁחֲבָרוּ בָּזָה ס"ז סְפָרִים. וְלִכֵּן אֵין מִגְרַעַת לָעַם בְּאֱמָרָנוּ גַם אֲנַחְנוּ דַּעַתָּנוּ בְּעֵינֵי הַזֶּה, אוֹלֵי יִהְיֶה לָהֶם תּוֹסֶפֶת טוֹבָה וְנִחְמָה בְּהִיּוֹת דְּבָרֵינוּ מִסְכִּימִים אֶל הַדַּעַת, וְקְרוּבִים אֶל הַשֶּׁכֶל בַּע"ה ס"ח.

10. Responsa Min Hashamayim, 72 [R. Reuven Margolias

אם כי אמרו רבותינו ז"ל בסנהדרין צ"ז ב תיפח עצמן של מחשבי קצין, ובמס' דרך ארץ פ"א שהנותן את הקץ אין לו חלק לעוה"ב, הנה סייעו עלה בגמרא שם כי לא אמרו כן כי אם על אלו שהיו אומרים כיון שהגיע הקץ ולא בא שוב אינו בא, אבל המאמינים אמונת אומן בשרשי יסודי דת קודש שמהם כי גאולת ישראל בוא תבוא אם שתתמהמה הם הרשו לעצמם חשוב

מחשבות ולצרף אחת לאחת רמיזות יעודי הנביאים למצוא חשבון התחלת תשועת עולמים ומלכות שדי למען החיות לב אסירי התקוה ולחזק ברכים כושלות. ומני אז מצינו יעודים וזמנים שונים ...
ורבינו יעקב איש תם דסליק לעילא ושאל שאילתא על קץ הקצין זמן ברור שאין לדחותו לא קיבל על זה תשובה, ומה נעימה ושנונה התשובה שקיבל רבינו אברהם שגם הוא עשה על זה שאלת חלום והשיבו לו בצחות לשון הכתוב: מי - שאל ואל - צפן וסתר, וכמו שנאמר לדניאל כי סתומים וחתומים הדברים עד עת קץ. וכבר אמר ר' אבא אין לך קץ מגולה מזה שנאמר "ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ופרקם תשאו לעמי ישראל כי קרבו לבוא: כי הנני אליכם ופניתי אליכם ונעבדכם ונזרעכם: והרביתי עליכם אדם כל בית ישראל כלה ונשבו הערים והחרבות תבנינה: והרביתי עליכם אדם ובהמה ורבו ופרו והושבתי אתכם בקדמותיכם והטבתי מראשתיכם וידעתם כי אני ה'."

11. Responsa, Shevet HaLevi 10:1

ב"ה, כבוד ידידינו כש"ת מוה"ר מרדכי גנוט שליט"א בעל הלוח המפואר דבר בעתו .

שאל כבודו אם להזכיר בפתיחה ללוח שנת תש"ס הבעל"ט מענין זמן ביאת משיח צדקינו שרמזו כמה ספה"ק על שנה זו, ומביא במכתבו כמה מחיבים וכמה שוללים בזה .

כבוד ידידי, אין לנו עסק בנסתרות, וביאת משיח צדקינו הוא עלום ומכוסה, ולא ניתן לדרוש זה ברבים, ורבינו הרמב"ם ראש המורים לדורות כל בפי"ב ה"ב מהל' מלכים דלעולם לא יעסוק אדם בזה ר"ל במדרשים והגדות הנוגעים לזה שאין מביאים לא לידי אהבה ולא לידי יראה, וכן לא יחשוב הקצין, אמרו חכמים תיפח דעתן של מחשבי קיצין, אלא יחכה ויאמין, עכלה"ט .

ואם כמה וכמה גדולי וצדיקי הדורות פלט פיהם הקדוש או קולמסם הקדוש רמז ורמזים על זמן ביאת משיח צדקינו היה זה מרוב אמונה ומרוב תקוה להתגלות כבוד ה', אבל ידוע שבמשך הדורות ובפרט בשנת ת"ח גרם זה לאכזבה ורפיון, ומה לנו להכניס עצמינו לדבר מסוכן ולפטם ההמונים בדבר שהצניעות יפה, ולבסוף אם ח"ו לא נזכה יסוגו אחור מרוב פחי נפש .

ומיום שראיתי העתקת ס' גליא רזיא בילקוט ראובני פ' נח בד"ה ויהי המבול, שמאתיים וארבעים שנה קודם סוף אלף הששי (ז"א תש"ס) יעלו מים תחתונים יכסו כל העולם וישאר רק א"י, כאי, שטה על פני המים, וישארו רק צדיקים גמורים וכו' יע"ש, וכן כמדומני בספה"ק חסד לאברהם, תמהתי ע"ז, דא"כ הפי' שיאבדו כל האומות, ומה עם בני ישראל הקדושים שנפוצים ביניהם בכל העולם, והרי זה סותר הנאמר בתנ"ך הרבה פעמים בבואת ה' שגם אחרי ביאת משיח צדקינו יחיו האומות במקומותם במושבותם אלא שיכירו כי לך תכרע כל ברך תשבע כל לשון, כמבואר בדברי נביאי ה' במקומות אין ספור, ובמדרשי חז"ל וברמב"ם סוף הל' מלכים, וקו"ל דאין בין עוה"ז לימות המשיח אלא שעבוד מלכות בלבד, וכי האיך אפשר לדחות המקובל עפ"י ה' נגד דברים שאין לנו השגה בהם, ולמסור דברים כאלה להמונים .

ובאמת האריכות בזה ללא צורך, כי הדרך שכתבתי הי' הדרך המקובל מעולם ע"י גאוני וצדיקי הדורות מעתיקי השמועה גדולי התורה ועבדי ה' הנאמנים. ואם פה ושם רמזו לרוב תשוקתם לגאולת ישראל איזה רמז ושנה, אל לנו להביא זה בספר רק ברמז בעלמא כי כך כתב גאון וצדיק זה, אבל לעשות מזה מאמרים ופתיחות אל ירד בני עמכם, ומי לנו גדול ממרן החתם סופר זכותו יגן עלינו שכתב במקום אחד שבשנת ת"ר הוא ביאת משיח ובעו"ה יצאו מה שיצאו ועדין אין בן דוד בא, אלא תחכה לו בבטחון, ומעשיך יקרבוך .

והעיקר לחזק אצל אחב"י מאמינים בני מאמינים היסוד של גאולת ישראל ע"י משיח ה' ברצון אבינו שבשמים, ואחכה לו בכל יום שיבא, והיום אם בקולו תשמעו, ובמכוסה ממך אל תדרוש .

False Messiahs in History

Shabtai Tzvi

Sabbatai Zvi(1626–1676)

12. Jewish Virtual Library

Shabbetai Zvi in 1666, was a national calamity. Born in Smyrna in 1626, he showed early promise as a Talmudic scholar, and even more as a student and devotee of Kabbalah. More pronounced than his scholarship were his strange mystical speculations and religious ecstasies. He traveled to various cities, his strong personality and his alternately ascetic and self-indulgent behavior attracting and repelling rabbis and populace alike. He was expelled from Salonica by its rabbis for having staged a wedding service with himself as bridegroom and the Torah as bride. His erratic behavior continued. For long periods, he was a

respected student and teacher of Kabbalah; at other times, he was given to messianic fantasies and bizarre acts. At one point, living in Jerusalem seeking "peace for his soul," he sought out a self-proclaimed "man of God," Nathan of Gaza, who declared Shabbetai Zvi to be the Messiah. Then Shabbetai Zvi began to act the part, as Gershom Scholem describes:

Jacob Frank

Jacob Frank (1726–1791)

13. Jewish Encyclopedia

From among these secret circles of the Shabbethaians came the founder of the Frankist sect, **Jacob Frank**, born in Podolia about 1726. His father was expelled from the community for belonging to the secret society of Zebiists, and moved to Wallachia, where the influence of the Turkish Shabbethaians was strongly felt. While still a boy at school Frank displayed an aversion to Jewish learning founded on the Talmud, and afterward often styled himself "a plain man" or "an untutored man." In the capacity of a traveling merchant he often entered Turkey; there he was named "Frank," a name generally given in the East to a European; and there he lived in the centers of contemporary Shabbethaianism—Salonica and Smyrna.

In the beginning of the fifth decade of the eighteenth century he became intimate with the leaders of the sect and adopted its semi-Mohammedan cult. In 1755 he appeared in Podolia, and, gathering about him a group of local sectarians, began to preach to them the revelations which were communicated to him by the successors of the false Messiah in Salonica. In their secret gatherings was performed, under the leadership of Frank, much that was directly opposed to the religious-ethical conceptions of the orthodox Jews. One of these gatherings ending in a scandal, the attention of the rabbis was drawn to the new propaganda. As a foreigner, Frank was obliged to leave Podolia, while his followers were given over to the rabbis and the "kahal" authorities (1756). At the rabbinical court held in the village of Satanov many of the sectarians confessed to having broken the fundamental laws of morality; and women confessed to having violated their marriage vows, and told of the sexual looseness which reigned in the sect under the guise of mystical symbolism.

Shukr Kahayl

14. Jewish Virtual Library

in the 1860s, it was one Judah ben Sholom, known as Shukr Kuhayl, who appeared in San'a, the site of Yemen's largest Jewish community, and declared that the prophet Elijah had appeared to him in a vision, and proclaimed him Messiah. In 1862-64, Shukr Kuhayl traveled about Yemen, performing "signs and miracles," which won him many adherents in the Jewish community, and some in the Muslim as well. His success with the latter led to his assassination, but he had earlier promised his followers that he would rise again.

c. Will it be Miraculous?

15. Talmud Bavli, Sanhedrin 99a

אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן: כל הנביאים כולן לא נתנבאו אלא לימות המשיח, אבל לעולם הבא - +ישעיהו ס"ד+ -
עין לא ראתה אלהים זולתך (אלהים) יעשה למחכה לו. ופליגא דשמואל. דאמר שמואל: אין בין העולם הזה לימות המשיח
אלא שעבוד מלכיות בלבד.

16. Rambam, Hilchos Melachim 12:1

Do not presume that in the Messianic age any facet of the world's nature will change or there will be innovations in the work of creation. Rather, the world will continue according to its pattern.

Although Isaiah 11:6 states: 'The wolf will dwell with the lamb, the leopard will lie down with the young goat,' these words are a metaphor and a parable. The interpretation of the prophecy is as follows: Israel will dwell securely together with the wicked gentiles who are likened to a wolf and a leopard, as in the prophecy Jeremiah 5:6: 'A wolf from the wilderness shall spoil them and a leopard will stalk their cities.' They will all return to the true faith and no longer steal or destroy. Rather, they will eat permitted food at peace with Israel as Isaiah 11:7 states: 'The lion will eat straw like an ox.'

Similarly, other Messianic prophecies of this nature are metaphors. In the Messianic era, everyone will realize which matters were implied by these metaphors and which allusions they contained.

אל יעלה על הלב שבימות המשיח יבטל
דבר ממנהגו של עולם או יהיה שם חידוש
במעשה בראשית אלא עולם כמנהגו
נוהג וזה שנאמר בישעיה וגר זאב עם
כבש ונמר עם גדי ירבץ משל וחידה ענין
הדבר שיהיו ישראל יושבין לבטח עם
רשעי עכו"ם המשוליים כזאב ונמר
שנאמר זאב ערבות ישדדם ונמר שוקד
על עריהם ויחזרו כולם לדת האמת ולא
יגזלו ולא ישחיתו אלא יאכלו דבר המותר
בנחת עם ישראל שנאמר ואריה כבקר
יאכל תבן וכן כל כיוצא באלו הדברים
בענין המשיח הם משלים ובימות המלך
המשיח יודע לכל לאי זה דבר היה משל
ומה ענין רמזו בהן:

17. Raavad, ad loc.

/השגת הראב"ד/ אל יעלה על הלב שבימות המשיח כו' עד משלים. א"א והלא בתורה והשבתי חיה רעה
מן הארץ. +

d. How does the times of Mashiach differ from the World to Come?

18. Shaar Hagemul, Ramban

תיקון הפנימיות והחיצוניות

והנני צריך להודיעך עתה סודות גדולים בענין יוסף ומכירתו, והרוגי מלכות, והבן מאד. דע כי מאז חטא אדה"ר, התהלכו הדברים בעולם בדרך שבו יהיו נתקנים כל הקלקולים אשר נמשכו מחטאו. והנה מאז הוכן התקון בסוד שני המשיחים. ופרוש הענין – כי עץ החיים ועץ הדעת הם סוד הפנימיות וחיצוניות, שהיו צריכים להתחבר בחיבור גדול. כשיהיה החיצוניות שלם לגמרי, ראוי להתחבר עם הפנימיות, וזה בהסרת הרע שבעץ הדעת הזה, שהוא-הס"א היונק ממנו, שהיה סר אם לא היה אדם חוטא. ואז היה גופו ונשמתו ג"כ מתחברים זה בזה, לינק אור הקדושה לנצח. וכיון שחטא, הנה נפגם החיצוניות, ששלט עליו הרע, ואז גופו נעקר, והוא צריך למות, שבוזה נמצא התקון שימצא לו, עד שובו להבנות ולהתחבר עם הנשמה לחיים נצחיים. והנה הנפגם באמת הוא עץ הדעת, והוא הצריך ליתקן עד שיוכל להתחבר בו עץ החיים כבראשונה. ונמצאו בכאן שנים צריכים תיקון – אחד החיצוניות שיוכל להתחבר בו הפנימיות, ואחד – הפנימיות – שיתחבר בחיצוניות. ובסוד החיצוניות נתקנים כל עניני הגלות כולם וגאולתם, ששלימותה היא חיבור הפנימיות בחיצוניות. וזה ענין השני משיחים, כי משיח בן יוסף הוא בסוד השמאל, והוא בסוד החיצוניות הצריך לכל התקונים האלה. ומשיח בן דוד הוא בסוד הימין, הצריך שיהיה מתחבר אליו, והגאולה שלמה. וזהו סוד (ישעיה יא, י), והיתה מנוחתו כבוד".

ובהגיע עת להכנס בעוביה של קורה באלה התקונים, והיינו כיעקב שהוא בחיר שבאבות ומעין שופריה דאדם, משם והלאה נמצא ענין שני המשיחים האלה הולך ומזדמן. וזה כנ"ל הוא לקח שתי נשים לאה ורחל, וסודם פנימיות וחיצוניות השכינה. ומלאה היה צריך לצאת משיח בן דוד לתקון הפנימיות, ומרחל משיח בן יוסף לתקון החיצוניות. וכבר שמעת שהקלוקל העצמי היה בחיצוניות, ולכן מכאן נמשכו כל הקלקולים שבאו אח"כ בכל הענינים. וקין בו מתחיל ענין זה, כי הוא סוד הגבורות, והבל סוד החסדים. ונמצא שהם עצמם בחינות פנימיות וחיצוניות. ובקין יצאה זוהמת הנחש שהוטלה בחיצוניות הזה, שהוא סוד הגוף שנעשה כתנות עור, ושם ג"כ נתקלקלו הדברים. והתפשטות הדבר עד יוסף, שלו נתנה בחינה זו של מב"י לתקן, כנ"ל; וליהודה בחינת מב"ד, והם שניהם מלכים בסוד (תהלים מח, ה), "כי הנה המלכים נועדו", וכמבואר במדרש. ותבין ג"כ שמב"ד הוא בתפארת, והוא הזכר בסוד הפנימיות העומד לנגד לאה. ומב"י ביסוד, בסוד החיצוניות העומד לנגד רחל. וכבר נתבאר במקום אחר ענין זה של לאה איך היא פנימיות הנוק, והלא אינה אלא אחורי אימא שנפלג, כי שני הדברים אמת, והרבה דרושים נאמרים בענין לאה לפי בחינות שונות שבה, ואין כאן מקום להאריך בזה.

F. Why is this belief so important?

23. Rambam, Hilchos Melachim 12:4

<i>The Sages and the prophets did not yearn for the Messianic era in order to have dominion over the entire world, to rule over the gentiles, to be exalted by the</i>	לא נתאוו החכמים והנביאים ימות המשיח לא כדי שישלטו על כל העולם ולא כדי שירדו בעכו"ם ולא
--	--

<p><i>nations, or to eat, drink, and celebrate. Rather, they desired to be free to involve themselves in Torah and wisdom without any pressures or disturbances, so that they would merit the world to come, as explained in Hilchot Teshuvah.</i></p> <p><i>In that era, there will be neither famine or war, envy or competition for good will flow in abundance and all the delights will be freely available as dust. The occupation of the entire world will be solely to know God.</i></p> <p><i>Therefore, the Jews will be great sages and know the hidden matters, grasping the knowledge of their Creator according to the full extent of human potential, as Isaiah 11:9 states: 'The world will be filled with the knowledge of God as the waters cover the ocean bed.'</i></p>	<p>כדי שינשאו אותם העמים ולא כדי לאכול ולשתות ולשמוח אלא כדי שיהיו פנויים בתורה וחכמה ולא יהיה להם נוגש ומבטל כדי שיזכו לחיי העולם הבא כמו שביארנו בהלכות תשובה:</p> <p>ובאותו הזמן לא יהיה שם לא רעב ולא מלחמה ולא קנאה ותחרות שהטובה תהיה מושפעת הרבה וכל המעדנים מצויין כעפר ולא יהיה עסק כל העולם אלא לדעת את ה' בלבד ולפיכך יהיו ישראל חכמים גדולים ויודעים דברים הסתומים וישיגו דעת בוראם כפי כח האדם שנאמר כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים:</p>
---	--

24. Derech Hashem, I:3:8

אמנם בחטאו כיון שעל ידו נסתר השלימות יותר משהיה ונתרבו החסרונות והיה הוא הגורם רעה לעצמו הנה לא יהיה עוד כ"כ קל לו לשוב לצאת מן החסרון ולקנות השלימות כמות שהיה בעת שלא היה הוא גרמת חסרוננו אלא שכך נוצר מעיקרו וכמ"ש וכ"ש שבהכרח השתדלותו המצטרף עתה להגיע לשלימות הנה הוא כפול כי יצטרך תחלה שישבו האדם והעולם אל המצב שהיו בראשונה קודם החטא ואח"כ שיתעלו מן המצב ההוא אל מצב השלימות שהיה ראוי לאדם שיעלה: